

Sygn. akt: I C 2054/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Katarzyna Kozłowska

po rozpoznaniu 3 kwietnia 2019 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. M. 12 480,38 zł (dwanaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt złotych trzydzieści osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 17 listopada 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. M. 625 zł (sześćset dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej, 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 700 zł (siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego,

III. przyznaje biegłemu sądowemu Z. Ż. wynagrodzenie za złożenie uzupełniającej ustnej opinii na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2019 r. w kwocie 64 zł (sześćdziesiąt cztery złote) oraz zwrot kosztów dojazdu na tę rozprawę i z powrotem w kwocie 91,93 zł (dziewięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) z sum budżetowych Skarbu Państwa,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nysie 305,28 zł (trzysta pięć złotych dwadzieścia osiem groszy) tytułem zwrotu wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powód A. M. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Nysie 10 sierpnia 2018 roku domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. 12 480,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 17 listopada 2015 roku do 3 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem dopłaty do odszkodowania za uszkodzenie pojazdu będące wynikiem zdarzenia z 16 sierpnia 2015 roku, na którą składała się kwota 11 246,38 zł tytułem uszkodzonej w wyniku kolizji turbosprężarki oraz kwota 1234 zł tytułem trzech faktur VAT za opinię techniczną nr (...), opinię techniczną nr (...), oraz kalkulację naprawy nr (...), oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w wyniku zdarzenia drogowego z 16 sierpnia 2015 roku doszło do uszkodzenia jego pojazdu marki B. (...), rok produkcji 2010 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...). Strona pozwana w ramach ubezpieczenia AC zawartego z powodem co do zasady uznała odpowiedzialność za szkodę majątkową, jednak odmówiła wypłaty odszkodowania tytułem naprawy uszkodzonej turbosprężarki, bowiem uznała, iż uszkodzenie nie wynika ze zdarzenia z 16 sierpnia 2015 roku. Powód w celu wykazania, iż strona pozwana się myli, zlecił sporządzenie dwóch opinii technicznych oraz kalkulacji naprawy, jednak strona pozwana podtrzymała odmowę wypłaty odszkodowania. Powód nie mógł zgodzić się z takim stanowiskiem i wniósł do sądu pozew o zapłatę.

Strona pozwana (...) S. A. w W. w odpowiedzi na pozew z 19 września 2018 roku (k. 60-61) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała, że na podstawie oględzin ubezpieczonego pojazdu oraz analizy uszkodzeń nie mogło dojść do uszkodzenia turbiny przy takim charakterze uszkodzenia, przy braku mechanicznego uszkodzenia turbiny, bowiem luz osiowy nie powstaje w tak krótkim czasie. Zdaniem strony pozwanej przedstawiona przez powoda opinia techniczna (...) z 15 stycznia 2016 roku na okoliczności przeciwne, jest jedynie poglądem opiniującego, natomiast nie wskazuje żadnego dowodu na postawioną tezę. Rzeczoznawca stwierdza, że uszkodzenia sprężarek mają bezpośredni związek z kolizjami, a jak dowodzi doświadczenie turbosprężarki można uszkodzić w kolizji drogowej nawet, jeśli nie widać na nich śladów bezpośrednich uszkodzeń. Strona pozwana nie zgodziła się również na zapłatę dochodzonych kosztów dodatkowych za wykonane opinie i kosztorysy, ponieważ ich poniesienie było niecelowe, skoro nie doprowadziło do wyjaśnienia istoty sprawy. Z powyższych względów wniosła o oddalenie powództwa.

Na rozprawie 3 kwietnia 2019 r. (k. 118, 120) powód podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. M. zawarł ze stroną pozwaną (...) S. A. w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego stwierdzoną polisą nr (...) w zakresie dobrowolnej umowy ubezpieczenia auto-casco, na podstawie ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, zatwierdzonych uchwałą (...) Zarządu (...) z 24 grudnia 2013 roku z okresem odpowiedzialności od 14 maja 2015 roku do 13 maja 2016 roku (AC). Przedmiotem umowy był samochód marki B. (...), rok produkcji 2010 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...) będący własnością powoda. Umowę zawarto w wariantcie serwisowym za zapłatą składki rocznej 3975 zł

Dowód: potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego na stronie 188 -193 w aktach szkody na płycie CD k. 63.

16 sierpnia 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego na skutek, którego uszkodzeniu uległ samochód powoda marki B. (...), rok produkcji 2010 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...). Wypadek miał miejsce w B., kiedy powód wracał do domu w Polsce. Samochód powoda został uderzony przez samochód słowacki w lewą stronę z przodu i z tyłu. Chwilę później drugi samochód wpadł w poślizg na zakręcie i uderzył w przednie lewe koło samochodu powoda. Zdarzenie drogowe z 16 sierpnia 2015 roku uniemożliwiło powodowi kontynuowanie tym samochodem jazdy, bowiem zgasł silnik. Przewiezieniem niesprawnego samochodu z B. do Polski zajęła się firma holująca, którą zorganizował powód. Oględziny uszkodzeń pojazdu przeprowadzono w serwisie u Pana M. w N.. Silnik samochodu nie był uruchamiany od w/w zdarzenia do dnia oględzin. Został on uruchomiony dopiero w warsztacie. W momencie jak auto wjechało na podnośnik, zaczął się wydobywać dym z rury wydechowej. Salon (...) w M. dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu powoda. (...) zapłaciło za pozostałe szkody z wyjątkiem wymiany silnika. Za naprawę turbosprężarki w samochodzie powoda serwis (...) w M. wystawił 2 stycznia 2017 r. fakturę VAT na kwotę 8197,60 zł brutto, a 11 października 2016 r. na kwotę 3048,78 zł brutto. Samochód objęty ubezpieczeniem powód użytkował w celach prywatnych.

Dowód: faktury z B. (...) k. 12-19; dokumenty w aktach szkody na płycie CD k. 63, przesłuchanie powoda k. 66-67.

Powód zgłosił szkodę pozwanej 17 sierpnia 2015 r. Strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne nr (...), w ramach którego sporządzona została kalkulacja naprawy nr (...) na kwotę 16 620,10 zł brutto. Nadto, 16 września 2015 roku sporządzony został w systemie (...)’S kosztorys naprawy nr (...), zgodnie z którym łączny koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł 35 196,48 zł brutto. Natomiast pismem z 16 października 2015 roku strona pozwana dokonała weryfikacji kosztorysu i ustaliła koszty naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 52 392,40 zł. Ostatecznie strona pozwana ustaliła i uznała koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na łączną kwotę 68 167,44 zł. Powyższa kwota została wypłacona w kilku częściach, po weryfikacji przez stronę pozwaną faktur przedstawionych przez powoda.

Dowód: dokumenty w aktach szkody na płycie CD k. 63.

Zgodnie z § 19 ust. 3 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia auto-casco dotyczących umowy ubezpieczenia auto-casco zawartej między stronami z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych. Zgodnie zaś z § 19 ust. 1 w/w ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku szkody częściowej strona pozwana sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w których uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku ujawnienia uszkodzeń związanych z wypadkiem ubezpieczeniowym, nieuwzględnionych w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody, ubezpieczony zobowiązany jest poinformować o tym (...), w celu umożliwienia potwierdzenia zakresu uszkodzeń i uwzględnienia ich w kalkulacji kosztów naprawy lub protokole szkody. § 21 ust. 3 w/w ogólnych warunków stanowi, że w razie konieczności holowania lub transportu do RP pojazdu uszkodzonego wskutek wypadku ubezpieczeniowego, który zaszedł za granicę RP, koszty holowania lub transportu tego pojazdu (...) zwraca według zasad określonych w § 1. Holowanie lub transport pojazdu wymaga uzgodnienia z (...).

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia auto-casco w (...) S.A. k. 102-114.

Strona pozwana co do zasady uznała odpowiedzialność za szkodę majątkową powoda, wypłacając wartość szkody w pojeździe marki B. (...), rok produkcji 2010 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...) na łączną kwotę 68 167,44 zł. Natomiast sprzeciwiła się uznaniu za zasadne żądania w zakresie kosztów związanych z naprawą turbosprężarki/silnika wskazując na brak adekwatnego związku ze zdarzeniem z 16 sierpnia 2015 roku. Z tej przyczyny powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy. (...) Związek (...) w O. 20 listopada 2015 roku wydał na zlecenie powoda opinię techniczną, w której wnioskach stwierdzono, że uszkodzenie silnika nastąpiło bezpośrednio w wyniku zaistniałych kolizji i wtórnych uderzeń pojazdu w barierę energetyczną. Koszt tejże opinii wyniósł 184,50 zł i został poniesiony przez powoda. Powód przedstawił powyższą opinię techniczną stronie pozwanej, która pismem z 3 grudnia 2015 roku odmówiła wypłaty odszkodowania w tym zakresie, wskazując, że uszkodzenie silnika wykracza poza zakres szkody komunikacyjnej. Strona pozwana wskazała także, że uszkodzenie nie podlega ochronie ubezpieczenia auto-casco, gdyż do uszkodzenia doszło w wyniku awarii. Wobec takiego stanowiska powód ponownie zlecił wykonanie dodatkowej opinii na okoliczność ustalenia przyczyn uszkodzenia silnika, w tym po dokonaniu oględzin pojazdu. Powód zlecił również sporządzenie kalkulacji naprawy uszkodzeń pojazdu. 15 stycznia 2016 roku została na zlecenie powoda sporządzona kalkulacja naprawy nr (...), w której wskazano, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda wynosi 98 454,39 zł. Koszt kalkulacji wyniósł 184,50 zł i został poniesiony przez powoda. (...) Związek (...) w O. 15 stycznia 2016 roku wydał opinię techniczną, w której uznał, że uszkodzenie turbosprężarki w w/w pojeździe ma bezpośredni związek z kolizją z 16 sierpnia 2015 roku. Koszt tejże opinii wyniósł 865 zł i został poniesiony przez powoda. Po uzyskaniu drugiej opinii technicznej powód zwrócił się do strony pozwanej o uwzględnienie roszczenia i wypłatę należności. Strona pozwana pismem z 10 marca 2016 roku podtrzymała swoje stanowisko o odmowie wypłaty.

Dowód: decyzja o uznaniu szkody z 8 września 2015 roku w aktach szkody na płycie CD k. 63; pismo (...) z 17 listopada 2015 roku k. 41; opinia techniczna nr (...) k. 19-21; faktura nr (...) k. 17; pismo (...) z 3 grudnia 2015 roku k. 42; kalkulacja naprawy nr (...) k. 32-39; faktura VAT nr (...) k. 18, opinia techniczna nr (...), k. 22-31; faktura nr (...) k. 16; pismo (...) z 10 marca 2016 roku k. 40; dokumenty w aktach szkody na płycie CD k. 63; przesłuchanie powoda k. 66-67.

W wyniku zdarzenia z 16 sierpnia 2015 roku silnik pojazdu marki B. (...) rok produkcji 2010 nr nadwozia (...), nr rejestracyjny (...) będącego własnością powoda został uszkodzony w wyniku rozszczelnienia uszczelnień wirników turbosprężarek i przedostania się oleju silnikowego bezpośrednio do komór spalania (cylindrów). Powstały nagar spowodował oblepianie elementów układu dolotowego wraz z zaworami i ich prowadnicami, mogąc powodować chwilowe nieprawidłowości w pracy cylindra (terkotanie, klekotanie). Możliwe zarejestrowane odgłosy podczas pracy silnika mogły również pochodzić od spalania dostającego się do cylindra oleju silnikowego z uszkodzonej turbosprężarki poprzez intercooler. Weryfikacja stanu turbosprężarek w obecności likwidatora szkód strony pozwanej potwierdziła uszkodzenia ich wirników. Z powodu braku różnicy w przebiegu pojazdu od kolizji do chwili oględzin wykluczyć można uszkodzenia w wyniku eksploatacji – uszkodzenia turbosprężarek mają bezpośredni związek z kolizjami. Turbosprężarki można uszkodzić w kolizji drogowej, nawet jeśli nie widać na nich śladów bezpośrednich uderzeń. Przy zderzeniu na cały pojazd działa przez pewien moment mocne przeciążenie i z tego powodu na ułożyskowanie turbiny działa duży moment bezwładności i owe może go nie wytrzymać. Uszkodzenie ujawni się dopiero po pewnym przebiegu. Takiej awarii nie widać z zewnątrz. Po wypadku sprężarka będzie dalej pracować, mimo, że kolizja spowoduje powstanie nadmiernego luzu wirnika. W takim przypadku uszkodzenie ujawni się dopiero po pewnym przebiegu. Wobec powyższego nie można wykluczyć, że uszkodzenie turbosprężarek ma bezpośredni związek z zaistniałą 16 sierpnia 2016 roku zdarzeniem. Koszt naprawy silnika i turbosprężarki powyższego pojazdu został wyceniony na kwotę 8197,60 zł brutto tj. 6664,72 zł netto. Wyszczególnione na fakturze VAT (...) części i materiały były technologicznie użyte do naprawy uszkodzeń przedmiotowego pojazdu. Z tego względu zasadna była również kwota 3048,78 zł brutto, tj. 2478,69 zł netto tytułem kosztu naprawy.

Turbosprężarka to urządzenie precyzyjne i delikatne. W czasie uderzenia działa moment bezwładności, który powoduje powstanie siły niszczącej i nie można wykluczyć, że jak samochód uczestniczył w dwóch kolejnych po sobie kolizjach, w wyniku których doszło do jego uderzenia, powstała siła, że turbina się rozszczelniała, nie można tego wykluczyć. W okolicznościach podanych przez powoda mogło dojść do uszkodzenia turbosprężarki. Za tym przemawia również brak różnicy przebiegu km w stanie licznika pojazdu między kolizją, a odstawieniem na warsztat. Powód miałby problem z dojechaniem do B., gdyby turbosprężarka była uszkodzona przed wypadkiem z 16 sierpnia 2015 r. Nastąpiłby duży spadek mocy, dymienie, duże zużycie paliwa.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, wyceny pojazdów Z. Ż. z 4 lutego 2019 roku k. 80-85; opinia uzupełniająca ustna biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, wyceny pojazdów Z. Ż. z 3 kwietnia 2019 roku k. 118, 120; opinia techniczna nr (...) z 20 listopada 2015 roku, k. 19-21; opinia techniczna nr (...) z 15 stycznia 2016 roku k. 22-31; akta szkody na płycie CD k. 63; przesłuchanie powoda k. 66-67.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo A. M. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez obie strony, w tym także dokumentach zawartych w aktach szkody (...) nr (...), które zostały szczegółowo opisane pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Treść przedmiotowych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania, jak również nie budziła ona zastrzeżeń Sądu, gdyż dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i nie wykazywały oznak przerobienia, czy chociażby próby zniekształcenia ich zawartości. Stąd też w ocenie Sądu stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy nadający się do poczynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Dodatkowo Sąd oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, wyceny pojazdów Z. Ż. z 4 lutego 2019 roku oraz dowodzie z przesłuchania powoda, którym Sąd dał w pełni wiarę. Treść opinii pisemnej została zakwestionowana przez pełnomocnika strony pozwanej. Z tego względu biegły sądowy na rozprawie 3 kwietnia 2019 roku złożył ustną opinię uzupełniającą, w której podtrzymał pisemną opinię sporządzoną przez siebie w całości uzasadniając swoje stanowisko. Biegły sądowy wskazał, że turbosprężarka mogła

ulec uszkodzeniu na skutek kolizji z 16 sierpnia 2015 roku szczegółowo wyjaśniając swoje stanowisko. Powyższy wniosek Sąd przyjął za własny, bowiem jest on poparty wiedzą i długoletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Natomiast jak wynika z przesłuchania powoda wypadek miał miejsce w B., w drodze powrotnej do domu. Zdarzenie drogowe z 16 sierpnia 2015 roku uniemożliwiło powodowi kontynuowanie tym samochodem jazdy, bowiem zgasł silnik. Przewiezieniem niesprawnego samochodu z B. do Polski zajęła się firma holująca, którą zorganizował powód. Oględziny uszkodzeń pojazdu przeprowadzono w serwisie u Pana M. w N.. Silnik samochodu nie był uruchamiany od w/w zdarzenia do dnia oględzin. Został on uruchomiony dopiero w warsztacie. W momencie jak auto wjechało na podnośnik, zaczął się wydobywać dym z rury wydechowej. Salon (...) w M. dokonał naprawy samochodu powoda. (...) zapłaciło za pozostałe szkody z wyjątkiem wymiany tego silnika. Samochód objęty ubezpieczeniem powód użytkował w celach prywatnych. Wyjaśnienia te są spójne logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodnym zgromadzonym w sprawie.

W tym miejscu należy wskazać, iż poza sporem niniejszego postępowania pozostawał fakt odpowiedzialności strony pozwanej za uszkodzenia pojazdu powoda wskutek zdarzenia drogowego z 16 sierpnia 2015 roku. Sporną okazała się natomiast okoliczność, czy turbosprężarka została uszkodzona w wyniku kolizji. Ponadto strona pozwana kwestionowała zasadność dochodzenia przez powoda zapłaty poniesionych kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz dwóch opinii technicznych wykonanych przed procesem na zlecenie powoda.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej (...) S. A. w W. opiera się na przepisie art. 805 k.c., zapisach umowy ubezpieczenia auto-casco zawartej między stronami oraz zapisach stanowiących integralną część umowy ogólnych warunków ubezpieczenia. W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się opłacić składkę. Po myśli zaś przepisu art. 805 § 2 k.c., świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie:

1. przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku;
2. przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

W niniejszej sprawie strona pozwana kwestionowała zasadność odszkodowania za uszkodzoną turbosprężarkę, podnosząc, iż nie mogło dojść do uszkodzenia turbiny przy występującym charakterze uszkodzenia pojazdu i przy braku mechanicznego uszkodzenia turbiny, bowiem luz osiowy nie powstaje w tak krótkim czasie. Jednak zarzut strony pozwanej okazał się całkowicie bezzasadny.

Z uwagi na powołane okoliczności, Sąd uznał, iż koszty naprawy silnika/turbosprężarki zostały ustalone prawidłowo i powinny zostać zwrócone powodowi w pełnej wysokości. Jak bowiem wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym z opinii biegłego sądowego do uszkodzenia turbosprężarki mogło dojść w wyniku uderzeń w pojazd powoda na skutek zdarzenia z 16 sierpnia 2015 roku. Nadto strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, by turbosprężarka była uszkodzona wcześniej, bądź, ażeby do uszkodzenia doszło w inny sposób, czy w innych okolicznościach. Przeciwnie, w postępowaniu zostało wykazane, że pojazd, w tym turbosprężarka przed zdarzeniem z 16 sierpnia 2015 roku był - jak wynika z materiału dowodowego, gdyby turbosprężarka była uszkodzona, powód nie dojechałby tym pojazdem do B.. Z tego względu roszczenie w tym zakresie dochodzone pozwem było uzasadnione. Zasadne okazało się również żądanie zasądzenia kosztów poniesionych za dwie opinie techniczne oraz kalkulację naprawy. Zdaniem Sądu odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia auto-casco posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy/opinii wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Istotne znaczenie w tej sprawie ma fakt, że powód nie posiadał wiedzy specjalistycznej, ani uprawnień, by samodzielnie, bez pomocy osób trzecich, dokonać analizy i kalkulacji szkody powstałej w jego pojeździe w tym dotyczącej uszkodzonej turbosprężarki. Z uwagi

na odmowę wypłaty przez stronę pozwaną odszkodowania za uszkodzenie turbosprężarki w pojeździe na podstawie wskazywanych przyczyn, powód zmuszony był skorzystać z profesjonalnej pomocy, by w sposób właściwy i konkretny zweryfikować, co stanowiło przyczynę uszkodzenia turbosprężarki i jaki będzie koszt jej naprawy. Z tego względu, by wykazać, iż przyczyny, na podstawie których strona pozwana odmawiała powodowi wypłaty odszkodowania były bezzasadne, powód zmuszony był zlecić sporządzenie opinii i kalkulacji. Powyższe dokumenty potrzebne były również, by w sposób prawidłowy sporządzić pozew o zapłatę, w którym należy określić i uzasadnić roszczenie. Zatem, aby właściwie określić wartość przedmiotu sporu oraz wskazać jakiej kwoty i tytułem czego powód dochodzi w postępowaniu sądowym, powyższe było konieczne. Należało zatem zasądzić na rzecz powoda kwotę w łącznej wysokości 12 480,38 zł, w tym kwotę 11 246,38 zł tytułem naprawy uszkodzonej w wyniku kolizji z 16 sierpnia 2015 roku turbosprężarki (objętą fakturami wystawionymi przez B. (...)) oraz kwotę 1234 zł tytułem trzech faktur Vat za opinię techniczną nr (...), opinię techniczną nr (...), oraz kalkulację naprawy nr(...)

Z tego względu orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Kwotę odszkodowania należnego powodowi, Sąd zasądził wraz z odsetkami ustawowymi, liczonymi od 17 listopada 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi z opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Mianowicie, zgodnie z przepisem art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel - co do zasady, obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Natomiast § 2 stanowi, że gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. W ocenie Sądu strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. po upływie ponad 2 miesiące od zgłoszenia szkody 3 listopada 2015 roku dysponowała wszystkimi niezbędnymi danymi, co do rodzaju i charakteru powstałej szkody, tj. uszkodzenia turbosprężarki. Z tego względu miała na ten dzień możliwość dokonania pełnej i rzetelnej oceny zasadności żądań powoda. Nie czyniąc natomiast zadość uzasadnionemu, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, żądaniu, strona pozwana popadła w stan opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za który to stan powód jest w pełni uprawniony domagać się odsetek na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c. Wobec powyższego w przedmiotowej sprawie Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek od zasądzonej kwoty podyktowane jest także przepisem art. 481 § 1 k.c. oraz 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 roku, od czasu wejścia życie ustawy z 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830), powoływanej dalej jako „ustawa zmieniająca”.

Zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W myśl zaś przepisu art. 481 § 2 zd. 1 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych

Orzeczenie w przedmiocie kosztów, zawarte w pkt II sentencji wyroku, oparto o dyspozycję przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i wynikającą z nich zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego pełnomocnika, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Strona pozwana przegrała sprawę w całości. Na niezbędne koszty po stronie powoda złożyły się: 625 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej od pozwu, 3600 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, 17 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 700 zł

tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego (powód 14.09.2018r. wpłacił zaliczkę na biegłego w kwocie 700 zł). Zatem taką kwotę powinna strona pozwana zwrócić powodowi jako poniesione koszty niezbędne dla obrony swych praw przed sądem.

Biegły sądowy Z. Ż. na rozprawie 3 kwietnia 2019 roku złożył uzupełniającą ustną opinię w sprawie oraz wniósł o przyznanie z tego tytułu wynagrodzenia w kwocie 64 zł oraz zwrot kosztów dojazdu na tę rozprawę i z powrotem w kwocie 91,93 zł.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. zd. 1 biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę, natomiast art. 89 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowi, iż biegłemu powołanemu przez Sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Ustęp drugi tego artykułu stanowi, iż wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy. Natomiast art. 89 ust. 3 przewiduje, iż wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Stosownie zaś do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. 2013 poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez Sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową".

Jak wynika z przedłożonego przez biegłego rachunku na wydanie ustnej opinii uzupełniającej biegły poświęcił łącznie dwie godziny, z czego jedną na zapoznanie się z dokumentacją medyczną i jedną uczestnicząc w rozprawie. W związku z tym wynagrodzenie biegłego wyniosło 64 zł (2 x 32 zł). Przyjęta przez biegłego stawka wynagrodzenia mieści się w granicach określonych przepisami prawa, a nadto w ocenie Sądu odpowiada nakładowi jego pracy i wymaganym od niego kwalifikacjom.

Dodatkowo biegły sądowy poniósł koszty dojazdu na rozprawę z O. do N. i z powrotem w kwocie 91,93 zł. Wysokość kosztów dojazdu wskazana przez biegłego jest zgodna z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Z tego względu Sąd orzekł jak w pkt III sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie ze środków budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nysie tymczasowo pokryto w części wynagrodzenie biegłego sądowego Z. Ż. w wysokości 305,28 zł (powód wpłacił zaliczkę 700 zł). Mając na uwadze, że stroną przegrywającą proces okazała się strona pozwana, to tym samym Sąd nakazał ściągnąć od (...) S.A. z siedzibą w W. powyższą kwotę na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nysie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie wyroku uzasadnia przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Z tego względu Sąd orzekł jak w pkt IV sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.